

کارشناسان و مسئولان وجود بیش از حد مجاز سم در لبنیات را تأیید نکردند

صفحه ۴ و ۵

رد ادعای تلویزیون درباره «آفلاتوکسین»

فعالان صنعت لبنیات: وکیل گرفته ایم و شکایت می‌کنیم تا صداوسیما در دادگاه ادعایش را اثبات کند

پرونده توسعه کردستان - صفحات ۷ تا ۱۰

گزارش اختصاصی «شهروند»

از کولبری در نقطه صفر مرزی

گذر از گلوگاه جان

امیرحسین احمدی/شهروند

دیروز آسمان برای هدیه شادی به ایرانی‌ها تلاشش را کرد

بیش از ۲۵۰ روستا در محاصره برف

توقف پروازهای خارجی سفرهای هوایی ایرانی‌ها را طولانی و پرهزینه کرده است

مسافران ایرانی سرگردان فرودگاه‌های خارجی

گفت‌وگو با دو ورزشکار داوطلب که جهانگردی صلح را تجربه کرده‌اند

ماراتن صلح طلبی

گمانه‌زنی «شهروند» درباره کاندیداهای ریاست فدراسیون فوتبال

یک صندلی و هفت مدعی

صفحه ۱۵

صفحه ۵

صفحه ۱۱

صفحه ۱۳

یادداشت

اقتصاد سیاسی کولبری

بر اساس دیدگاه سیاسی-اقتصادی کنونی، امنیت از طرفی به‌عنوان مفهومی سیاسی که کولبر را در هیأت قانون‌شکن بازمی‌شناسد و از طرف دیگر به‌عنوان مفهومی اقتصادی که کولبر را تهدیدی علیه ساخت‌تولیدی در داخل کشور می‌داند، تفسیر می‌شود. کولبر در این دو حالت عنصری است که حضور او برآشفته‌کننده امنیت اقتصادی-سیاسی مرز تصور می‌شود.

آنچه مفهوم امنیت را امروزه به بخشی لاینفک از ساخت سیاسی-اقتصادی منطقه و به‌ویژه اقتصاد کولبری مبدل ساخته است، اهمیت آثار و تبعات نظام اقتصادی کولبری است. کولبری از نظر مسئولان از طرفی حقانیت نظام سیاسی-اقتصادی را تهدید می‌کند و از طرف دیگر عدم چهارچوب‌پذیری آن موجب تسلط ناپذیری در آن شده است.

عملکرد نظام سیاسی در برابر مجرمان یا همان ناقضان اقتصادی (کولبران) در حقیقت محدودسازی تأثیرات بیرونی منفی برخی از اعمال است. هدف اصلی نظام سیاسی به میانجی همان دستگاه امنیتی، چیزی بیشتر از قانون منع قاچاق است؛ چرا که قانون برای این دستگاه شامل مجموعه‌ای از ابزارهای واقعی است که می‌بایست به منظور به کار بستن قانون از آنها استفاده کند. بر این اساس قانون منع قاچاق، مجموعه‌ای است از ابزارها برای بخشیدن واقعیت اجتماعی و سیاسی به عمل ممنوعیت (به منزله مبنای صورت‌بندی قانون). (فوکو، ۱۳۸۹: ۳۴۴).

تعریف کولبر بر اساس جرم‌های امنیتی و اقتصادی، تعریفی است که بر مبنای ضررهای امنیتی کولبری ترسیم شده است. هم‌سطح‌شدن مفهوم جرم اقتصادی با جرم امنیتی موجب تصور کامل کولبر به‌مثابه شخص مجرم شده است. دستگاه امنیتی تا زمانی که بتواند سازوکارهای تحدید و کاهش قاچاق و کولبری را از طریق ابزارهای نرم‌تر همانند جریمه‌های نقدی، ممانعت از عبور کالا و ... پیش ببرد، چندان بخشی از قاعده تنظیم‌کننده سیاست تنبیهی نخواهد بود. اما عبور کولبران و توجه نکردن آنان به ابزارهای نرم که

مستولان شکلی از اقتصاد سیاه یا اقتصاد زیرزمینی است که هر چند با نام کولبران شناخته شده است، اما در عمل مجموعه وسیعی از روابط مالی-سیاسی را در برمی‌گیرد که عامل و حامل این شکل از سودآوری است. حیات کولبران در حال حاضر با استناد به ساختار سیاسی و اقتصادی ایران به‌ویژه بعد از انقلاب و تحولات منطقه‌ای و همچنین شرایط زیستی و ژئوپلیتیکی شهرستان‌های مرزی در غرب و در این میان شهرهای کردستان، یکی از آن پدیده‌های اجتماعی است که سویه‌های اقتصاد سیاسی را به تصویر می‌کشد. این شکل از زندگی در حال حاضر نبض اقتصادی جامعه کردستان است که می‌تواند اقتصاد سیاسی این منطقه را بازتعریف و بازنامی کند.

تا قبل از سیل عظیم کولبران، استانداری استان آذربایجان غربی از طریق اعطای کارت پیلهوری به تعداد ۴ هزار نفر از ثبت‌نام‌کنندگان شهرستان ترمچین پیرانشهر در پی نظارت و مدیریت این افراد بود. کولبران به واسطه شناخت مناطق مرزی و با توجه به اینکه بیشتر آنان ساکنان روستاهای مرزی کردستان و دیگر مناطق مرزی غرب هستند، راه‌های مناسب و ایمن‌تر برای ورود یا خروج کالا از طریق باربری یا از راه اسب‌پاشان را برعهده دارند که تعداد آنان به‌ویژه از سال‌های ۱۳۸۴ به بعد فزونی یافته است. کم‌توجهی و گاهی بی‌توجهی در سیاست‌گذاری‌های اقتصادی در نواحی مرزی که ریشه در فشارهای امنیتی ناشی از تحولات مخالفان نظام در سال‌های اول انقلاب دارد، موجب شد تا مرزها به محلی برای تنش‌های سیاسی-اقتصادی و کاهش میزان فرصت‌های شغلی و بر این اساس فزونی مشاغل چون کولبری شود؛ به طوری که شغل کولبری به‌عنوان مصداق فعالیت غیرقانونی و حتی ناامن‌سازی منطقه قلمداد شده است.

گذر غیرقانونی از مرز و ورود یا خروج کالاها غیرگمرکی مصادیق تغییر در برنامه‌های اقتصادی-سیاسی مناطق مرزی است. مسأله‌ای که در هر دو حالت نهادهای امنیتی را حول مفهوم «امنیت» گرد می‌آورد.

ادامه در صفحه ۷